Ч. 16 (13.255). Львів, середа 25. січня 1933. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	4·00 зол.
Чвертьрічно	12·00 „
Піврічно	24·00 „
Річно	48·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голянції, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Як воно буде?

Як уявляють собі французи німецьку політику в 1933 році?

(Від нашого кореспондента)

Париж, 18. січня.

Як воно буде — „воно“, тобто, як у цьому, щойно розпочатому році Німеччина зробить новий крок на шляху до ліквідації мирових договорів, які також і нашу нещасну землю кинули під колеса історії, — як воно справді буде, очевидно, ніхто не знає. Політичних подій і процесів ніхто точно й певно передбачити не може: вони занадто складні для нашого занадто вже тісного розуму. Їх можна хіба відгадувати або... виворожити. Коли рік перед великою війною хтось питався Анатоля Франса, чи і коли на його думку В. Британія, збентежена німецькими фльотовими зброєннями, німецьким торговельно-промисловим суперництвом і зайвими погрозами та словесними перехвалками Вільгельма Ііго, піде війною на Німеччину, старий скептик і мудрець відповів:

— Раджу Вам іти за відповіддю до ворожки. Тільки ворожка може на це відповісти, ніхто інший.

Так і тепер хіба тільки ворожка могла би „напевно“ передсказати, що буде у 1933-му році. Ворожок у наших духово захитаних часах післявоєнних не хибує в Парижі (і деінде); їх тут є сотні, може навіть тисячі; ґазети переповнені їх оповістками; по вулицях роздають прохожим їх адреси; не тільки залюблені дівчата й старі жінки, що грають у кінські перегони, а й — не жартуємо — всякі політичні діячі (!) потайки ходять до них за порадою; ворожбитське ремесло явні тут — як у всіх добах суспільного сумерку — дуже розповсюднене і дає, кажуть освідомлені, добрі заробітки. На жаль, чи на щастя, ваш кореспондент іще не дозрів до віри у ворожки — тому він і волів звернутися за проґнозою німецько-французької закордонної політики в році Божім 1933 до одного з дуже нечисленних тут справжніх знавців Німеччини й дослідників німецько-французьких взаємин. Кажемо: до справжнього знавця, а не уявленого, тому, що наш знайомий вже зо два десятки літ „вивчує“ Німеччину, знає її мову й письменство, перебув кілька років у німецькому університеті, опублікував кілька дуже добрих книжок про Німеччину і має, можна сказати, постійно вплілений у Німеччину зір: у всьому тому він основно відріжняється від величезної більшости тутешніх політиків і публіцистів, які „знають“ Німеччину і взагалі середньоевропейські відносини з третіх, а то й десятих рук, і в безконечність перебовтують на німецькі теми старі, непровірені кліші.

Не утожсамлюючи зрештою всіх поглядів нашого знайомого зі своїми думками на дану тему, все таки вважаємо їх доволі цікавими й поважними, щоби передати їх і нашому загалові.

Підчас 1932. року — каже він — Німеччина добилася похорону репарацій. Поспекавшися після довгої підкопної праці тягару того, що на неї налягав, Німеччина мерщій взялася до дальших заходів проти Версайського диктату. Не пройшло пів року, а прийшла черга на військові статті договору: їх місце зайняла засада рівноправности в зброєннях. Найближчий етап мусить принести загальну ревізію мирових договорів. Заходи до неї вже заповіджені, а процедура швидко піде в рух. Яка вона буде, ця процедура?

Нема сумніву, що Німеччина передовсім поставить своє домагання на закордонному шляху, тобто звернеться до Союзу Народів. Там вона знайде певне чимало прихильників, але й чимало противників. Мало ймовірно, щоби перетворення карти Европи, доконане статутово вимаганою однозгідністю, могло справді й уповні заспокоїти переможених з 1918-го року. Значить, осягнена на цій дорозі ревізія договорів булаб тільки завдатком на щось основніше. З другого боку, якщо провідники Німеччини добрі політики (а навіть після втрати незрівнянного Штреземана, їх учителя, вони позаду не остали), то вони берегтимуться задирати всі нараз упривілеєні договорами держави.

Так вони вже кількома наворотами заявляли, що не думають нарушувати істнуючих кордонів між Францією й Німеччиною. Є чимало інших кордонів, які треба пересунути. Задля ревізії договорів Німеччина має природного союзника в Угорщині, що втратила три четвертини своєї колишньої території. Було би глупо виставляти нараз всі домагання німецькі й мадярські: у такому разі Югославія, Чехословаччина, Румунія й Польща сталиб в одну лаву. Елементарна політична виробленість наказує позовникам іти етапами, концентруватися на найважнішому пункті, де німецький елемент найбільш загрожений у свому істнуванні, і розділити противників.

(Не так, як мимохіть накидається тут нашому братові спогад, від якого нема нам причини бути особливо гордими, нам, буцім-то найбільш виробленій політично, галицькій вітці українства! — не так, як зробили були ми 1919. року, коли виперті польською перевагою за Збруч, не вміли зосередити всіх своїх військових і політичних засобів на рятунок Рідної Землі перед загрозою оконечного загину).

Явище дуже помітне: Так само, як Франції, не зачіпає тепер, Німеччина й Чехословаччини; дарма, що там є звиш трьох міліонів чистокровних німців. Ніхто тепер у Німеччині не говорить про чехословацьких німців, а п. Бенеш саме останньої неділі голосно впевняв, що чехам нема чого боятися Німеччини. Напрямна лінія позовників проста: Угорщина мовчатиме про Трансильванію, Словаччину і Закарпаття, а зосередить усю увагу й ціле своє зусилля на одну тільки Югославію. Натомість Німеччина мовчатиме про Альзацію, а звернеться проти Польщі. Таким чином усунеться небезпека одностайного фронту протиревізіоністичного. Перший натиск іде на Югославію, на котру одночасно гострить собі зуби й Італія.

Такі процеси передбачує, або, як хочете, виворожує знаменито освідомлений французький політик для Середньої Европи у 1933 році. Наш брат мусить до того це собі доспівати, що Середня Европа — не ціла Европа. Тай що крім кордонів угорсько-югославянських, італійсько-сербських і німецько-польських є в Европі ще й інші кордони — нам навіть іще цікавіші...

День 22. січня у Львові.

У ЛЬВІВСЬКИХ ЦЕРКВАХ.

В 14-ліття злуки ЗУНР з УНР, проголошеної 22. I. 1919 р. у Києві на Софійській площі святочним універсалом, відправив у церкві св. Юра Преосв. Будка архієрейську Службу Божу в асисті численного духовенства. Проповідь про вагу хвилі виголосив о. прал. Куницький. Церква була переповнена вірними.

Торжественну Службу Божу в намірені українського народу відправило духовенство також у церкві св. Петра і Павла. Також тут виповнили вірні церкву вщерть.

СХОДИНИ „МОЛОДОЇ ГРОМАДИ“.

В неділю 22. ц. м. Т-во „Молода Громада“ у Львові уладило святочні сходини з нагоди роковин 22-го січня 1918 і 1919 р. Реферат, присвячений головним чином проголошенню соборности, виголосив проф. **д-р Володимир Старосольський.**

Референт цілою низкою фактів доказував психічну непідготованість українського народу до акту з 22-го січня 1918 р., а зокрема до акту з 22-го січня 1919 р. Проголошення соборности було лише формальним актом, який не переломив психічного наставлення наддніпрянців, а особливо галичан.

Спиняючись довше на психольоґічних ріжницях між наддніпрянцями й галичанами, які на думку референта не є занадто глибокі і які можна при добрій волі легко побороти, д-р Старосольський дійшов до висновку, що наддніпрянці були більше українцями, ніж галичани. Натомісць обі вітки українського народу мають кожна свої великі цінности, що могли би відвернути від нас дальші події по 1918 і 1919 роках, колиб українці вміли були ті цінности використати. Зокрема підкреслив, що добрий наддніпрянський козак і освічений та вишколений галицький старшина й підстаршина далиб добру українську армію. Державницький спосіб думання наддніпрянця з працездатністю на визначеному пості галичанина далиб Україні державний апарат.

Дуже цікаві були помічення референта про відношення до держави наддніпрянців і галичан. Наддніпрянці мали безпосередню стичність з державою. Всі лиха, яких вони зазнавали, йшли від держави. Тому там витворилася ненависть до держави і тому наддніпрянці не мали потім належної пошани й до своєї власної держави. Зате та безпосередня стичність з державою навчила їх думати по державному. Галичани ніколи не мали безпосередньої стичности з державою. Між ними й державою був їх політичний противник і тому в українців зродилося спеціяльне поняття про своє становище. Всі лиха приписувалось політичному противникові, за яким стояла держава з прихильністю для українців. З того зродилась у галичан пошана до держави, яка потім перенеслась на власну державу. Зате галичани в таких умовинах не навчились по державницьки дивитися на свої справи.

Взагалі реферат був дуже цікавий і шкода, що вислухав його тільки невеликий гурт осіб, які зібралися на святочні сходини „Молодої Громади“.

АКАДЕМІЯ НАДДНІПРЯНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ

22. січня в полудне, у помешканні Т-ва „Великий Луг“ при вул. Коперника 5, відбулася заходами Українського Центрального Комітету Емігрантів святочна Академія, присвячена Великим Роковинам. Академію відкрив короткою промовою голова Комітету **полк. А. Кузьминський,** після чого ширший реферат виголосив мец. **М. Корчинський.** Хор відспівав „Молитву“ з „Запорожця за Дунаєм“, а бандурист Ґонта відіграв на бандурі думу „Про Байду Вишневецького“ та „Бють пороги“. Національний гимн закінчив свято.

Перед виповідженням японсько-китайської війни.

В політичних колах Анґлії думають, що в найближчому часі прийде до офіціяльного виповідження війни між Японією й Китаєм. Одночасно представники обох держав покинуть розбройну конференцію Союзу Народів.

Китайська делеґація в Женеві оголосила заяву, в якій робить гострі закиди комісії 19-ох. Китай відкидає всяке порозуміння з Японією, як довго Союз Народів виразно не спротивиться визнанню манджурської держави. Інтервенція Америки й Радянщини необхідна, тому що обі ті держави поважно заінтересовані в розвитку подій на Далекому Сході. Вкінці Китай заявляє, що конфлікт можна зліквідувати тільки шляхом політичних переговорів усіх заінтересованих держав.

Защо звільнили суддів-українців.

Наради над українським внеском у правничій комісії сойму.

Дня 20. січня ц. р. відбулося засідання Правничої Комісії, в якій від Українського Клюбу взяв участь **пос. Олекса Яворський.** На черзі нарад найшовся внесок Українського Клюбу в справі ухилення розпорядку президента Річипосполитої з дня 23. серпня 1932 р. про тимчасове припинення неусувальности суддів. Референтом того внеску був пос. Бітнер, який з послами Клюбу Християнської Демократії зголосив був подібний внесок. Референт виказав, що згаданий розпорядок противиться 78. ст. конституції, яка виразно постановляє, що суддя може бути перенесений в стан спочинку або на інше місце проти своєї волі тільки на підставі судового присуду або на випадок реорганізації судів, а така реорганізація може наступити тільки на підставі закону.

Від Українського Клюбу **пос. Яворський** звернув увагу, що розпорядок президента противиться не тільки постановам 78 статті конституції, але також нарушує постанови про охорону прав національних меншин, бо та постанова звійшла до 96 ст. конституції, яка каже, що прилюдні установи є в рівній мірі доступні для всіх. Розпорядок президента про звільнювання суддів відбився в першу чергу на суддях української національности, бо їх торкнулися редукції в далеко більшій мірі, ніж суддів-поляків. На підставі зібраної Українським Клюбом статистики в 7-ми східно-галицьких окружних судах, звільнено без пенсії 53 суддів-українців, а тільки 24 суддів-поляків. У тих числах нема редукцій, які прийшли в дні 31. жовтня 1932 р., котрі той стан погіршили. Коли зважиться, що і за австрійських часів суддів українців на терені Східної Галичини було около 40 проц., то нині українське населення має поважні підстави лякатися, що з часом буде зовсім позбавлене власних суддів. Вже сьогодні маємо ряд городських судів, де нема ні одного судді українця, хоча населення на території того суду є в більшості українське. Позбавлювання українського населення суддів українців є недоцільне також з огляду на вимір справедливости. Знаю місцевости, в яких судді-поляки навіть не знають по українськи тексту присяги, а відчитують її з кусника паперу, на якім судді раньше латинкою виписали і відчитують її так неграмотно, що сторона просто сміється з даного судді. Чейже той суддя, який має видати справедливий присуд, повинен розуміти мову підсудних і свідків. Та справа ще гірше представляється на Волині і Поліссю, де майже нема суддів-українців.

Звільнювання з посад суддів-українців стоїть в яскравім противенстві до ріжних заяв урядових чинників, та передовсім до заяви, яку тому рік на бюджетовій комісії склав іменем уряду міністр Перацький, в якій було виразно сказано, що на будуче буде уряд посвячувати більше уваги безробіттю серед української інтелігенції і буде старатися приймати українську інтелігенцію до державної служби. Якщо річ іде про кваліфікації суддів-українців, то звільнені судді мали звичайно найкращі кваліфікації і в публичній опінії мали славу найкращих правників. Щодо „протидержавної діяльности“, то не було в тих справах ані ніякого слідства, ані розправ, ані присуду. Український нарід уважає редукцію суддів української народности виключно за акт політичний. Вправді п. міністр Міхаловський заявив, що на місце звільнених суддів-українців іменував нових суддів-українців, але не сказав скільки нових суддів-українців він іменував.

За внеском промовляли ще представники всіх польських клюбів опозиційних, проти внеску представник уряду і посли з клюбу ББ. По пятигодинній дискусії, Комісія голосами представиків клюбу ББ відкинула оба згадані внески, які найдуться ще на пленарному засіданні сойму.

Крівава передвиборча акція.

ДЕБЛІН. 23. І. ПАТ. Підчас бійки, яка вязалася на передвиборчому вічу Грале потерпіло рани поверх 50 осіб. Поліція шаржувала й вжила палок. Заворушення тревали до пізного вечора.

Замах у Манджурії.

Із Шангаю повідомляють, що премієр нової манджурської держави згинув від вибуху бомби Японського амбасадора при манджурському уряді тяжко ранило.

Японія відкидає посередництво Анґлії.

Як повідомляє урядова японська аґенція, командант японської фльоти з Чінвантав відкинув пропозицію посередництва, яку висунув командант анґлійської фльоти у справі привернення нормальних взаємин і „статус кво“.

Відписання дрібних позичок на відбудову.

Уряд зголосив до сойму закон, який змінює деякі постанови закону про державну поміч на відбудову будинків знищених або ушкоджених наслідком военних дій. На підставі того законопроекту, який буде цілком певно прийнятий, будуть відписані всі позички, дані на відбудову до висоти 1000 зол., якщо позичка дійсно була зужита на відбудову. Заразом зголошено до сойму законопроект про продовження часу урядування самоуправних органів на території Галичини, а то аж до часу приходу у тих громадах нових органів самоуправи, які будуть вибрані на підставі нового громадського закону. Той закон є тепер на черзі нарад і його приймуть ще тої зими.

До відома шк. кураторові і п. мін. освіти!

Історія боротьби за школу в одному селі.

Старосамбірському інспекторові Конечному не сподобалося, що в селі Росохах, самбірського повіту, є українська школа, яка перетрівала там усі бурі й негоди. На його бажання перевела тамошня учителька Чайковська своерідний „плебісцит“ за введенням державної мови навчання в той спосіб, що шкільним дітям наказувала підписувати їхніх батьків на шкільних деклараціях за польською школою — очевидно без відома тих батьків. Таких деклярацій нафабрикувала 43 за 68 дітей. На тій підставі шк. інспектор рішенням з дня 13. квітня 1932 ч. 784/32 перемінив українську школу в Росохах на двомовну.

Користаючи з права рекурсу, батьки своечасно зробили проти того рішення відклик до міністерства освіти, який підписало 70 батьків за 106 дітей.

В наслідок цього відклику дістав самбірський шк. інспектор Соколовський (бо в міжчасі Росохи прилучено до самбірського повіту) доручення перевести в тій справі слідство. Інспектор перевів слідство в такий спосіб: найперше дав війтові 14 деклярацій, казав йому скликати підписаних на деклараціях батьків і списати з ними протокол. Війт порадився коменданта постерунку поліції, а той не казав з людьми списувати протоколу так довго, поки він не порозуміється зі старостою, інспектором і т. д. Батьки довідалися про це і самі налягали на війта, щоби з ними списав протоколи, однак війт 2 місяці не хотів цього робити. З огляду на те тих 14 батьків написало листа до пов. шкільного інспектора та вияснило історію з підписами деклярацій за польською школою. Те письмо попідписувало всіх 14 батьків і післало до Самбора, просили, щоби самий шк. інспектор приїхав і перевів слідство на місці.

На це письмо вислав пов. шк. інспектор делеґата Пов. Шкільної Ради п. Екерта. Він заїхав **на постерунок поліції,** та щойно потім до школи та списав протокол з **учителькою** Чайковською і **не переслухавши ні одного батька** — відїхав.

Після того батьки одержали завізвання з Повітової Шкільної Ради на такий і такий день явитися в Самборі в бюрі шк. інспектора під загрозою: **„nie jawienie się Pana w tym terminie uważać będę za potwierdzenie deklaracji“.**

А треба знати, що з Росох до Самбора близько 50 км.! Між візваними були старі й хворі та жінки, що кормлять дітей, в додатку зима. Першу партію 18 людей кликали на 6. грудня 1932 р., другу партію на 21. грудня, а третьої ще

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 25. СІЧНЯ 1933.

П. КОТОВИЧ.

З радянської літератури.

Невжеж ви сильніше всіх почувань уважаєте терпіння, що все так зносите?
Шекспір.

1. Соціяльні і національні моменти.

Як не намагаються більшовики вкласти літературу в прокрустове ложе леніно-сталінізму — їм це не вдається. Література, наскільки ми під цим іменем розуміємо цілість творчости одиниць — це **стихія.** Можна переслідувати, ба, навіть, фізично нищити окремих творців, можна шляхом репресій деформувати вияви цієї стихії, можна навіть затулити рот письменникам, але не можна примусити їх говорити мовою сучномовця, що ловить хвилі лише московської радіостації „Комінтерн“.

„Соціяльне замовлення“ не видумали більшовики, і не перший Маяковський почав писати „бойкіе стіхі“ для Мосельпрому. Скрізь і всюди така „література“ міститься в оголошеннях, і більшовики дали їй тільки почесне місце.

Проте у важких умовах більшовицької деспотії і самодурства, поруч з „творчістю“ літературних невиглясків, в обіймах „бриґад реценсентів“ (які є, по суті, поліційними агентами-сексотами) — твориться, зростає і могутніє українська література.

Хочемо спинитися на наймаркантніших проявах останніх двох літ, зокрема попробувати освітлити деякі моменти її розвитку. Свідомо обмежуємось в масі матеріялу, при цьому не все, що вийшло на Радянській Україні, попадає за кордон.

Радянські письменники радо малюють чарівними барвами майбутнє, але як виглядає сучасність, радше мовчать — так безпечніше. Селянський побут мабуть найкраще дотепер змалював Головко в своєму „Буряні“. Але ця повість не лише хронольоґічно за стара для нашого огляду: вона малює побут нашого села зперед часів колективізації, — отже перед тим величезним катаклізмом, який викликала сталінська „реформа“.

Що наше село й по цій руїні лишилося консервативним, свідчилоб таке місце з оповідання „Окриленні обрії“ Б. Антоненко-Давидовича: „Над землею летять літа, на землі відбуваються величезні соціяльні зрушення, Дніпро міняє своє річище й підгризає Козачу гору, а чорнобривців Дуня не забула посадити й цього року, а Семенова повітка, як і пять, як і десять років тому, чекає якоїсь надмірно-малої випадковости, щоб завалитись і впасти.“ (Черв. Шлях, ч. 7—8, 1931 р.).

Антоненко-Давидович описує тут свою зустріч з одним незаможником. Письменник свідомий того, що зображений ним тип характеристичний для давної епохи. Він каже про свого „героя“: „Семен Пальоха — це „тип“..., це — екстракт, що нагороджується раз на століття, щоб увібрати у себе дрібні розпорошенні риси безлічі подібних йому і створити цільність“ (стор. 60).

Якже виглядає цей представник „благонадійної“ частини села?

У хаті й коло хати — невилазні злидні, але якби до нього практично застосувати гасло „хто не працює, той не їсть“, він давноб уже дав дуба“ (стор. 62).

Поет Евген Фомін каже, що багато

„Незаможних селян,
біль сховавши у серці тісному,
під вечірній шум
на прощання з полями
заливались сумною піснею.“
(„Завдання героїв“ — поезії. 1932 р.)

Той самий поет стверджує, що

„Є дві дороги — або в колектив,
або — на Соловки“.
(Пригоди Диркіна).

Цікаво, як селянство, в радянських умовинах, дивиться на пролетарів. Антоненко-Давидович пише: „Зве він (селянин Пальоха) нас на „ти“ і вважає за „робочих у городі“, себто глибоко переконаний, що ми, власне, нічого не робимо й нам по-дурному „видає власть чоботи, мануфактуру й карасин“. („Окриленні обрії, стор. 61).

Чи мають рацію селяни?

Салдатенко, один з персонажів песи І. Микитенка „Справа чести“ говорить: „Хай гуде. Нам це все одно, що наплювать. Воля наша. Знявся — пішов. Хто мені впретить? Мені — бездомному пролетаріяту! Я вже скільки шахт перейшов. Нігде не сяду. Скрізь чоботи одержу і далі піду. А гудок, він, конешно, дурнів любить“ (І. дія Гарт, ч. 9. 1931 р.).

(Продовження буде.)

не кликали. Нарід бідний, тому перша партія вибралася пішки до Самбора і провела в дорозі 2 дні. В інспектора розповіли, що не вони підписували шкільні декларації, тільки їхні діти в школі, очевидно без їхнього відома. Тоді інспектор заскакував людей питаннями: „То ви не хочете, щоби діти вчилися по польськи?" — А коли відповів: „Та нехай вчаться і по польськи", тоді інспектор сказав записати це до протоколу і тим батькам підписати. Тільки деякі дались зловити на такий підступ і підписали такий протокол, очевидно в надії, що це в українській школі вчитимуть польської мови як предмету. Інші таких протоколів не підписували.

Друга партія візваних вже до Самбора не ходила, тільки вислала письменне представлення, виправдуючися далекою дорогою, зимою і тим, що не мають теплого одягу й обуви та грошей на дорогу. Повторили давню просьбу перевести слідство в тій справі таки в селі. І на цьому покищо стало. Досі нема відповіди на те письмо.

Не дивлячись на те — батьки внесли тепер деклярації за українською мовою навчання. Всіх дітей у шкільному віці є **128,** з того **127 українських і 1 жидівська,** а до школи ходить **118 дітей,** з того **117 українських і 1 жидівська дитина.**

Деклярації внесло 78 батьків за 120 дітей. Деклярації післали почтою, а що вони дійшли, то найкращий доказ, що інспектор безправно жадав від посилаючого нотаріяльно легалізованих уповноважнень від всіх батьків, що підписували шк. деклярації.

Таку боротьбу треба українським селянам зводити за народню школу у рідній мові у 100 проц. українському селі — та ще й вислід боротьби невідомий!

—o—

Жорстокість майбутньої війни.

В товаристві промисловців у Відні виголосив лікар д-р Різе виклад про те, що чекає людей підчас нової війни. Не буде це властиво боротьба озброєних армій, але масове вбивання цивільної людности. В майбутній війні не буде ніяких фронтів, бо бої будуть зводитися головно в повітрі. А літаки не знають ніяких границь. Добре озброєні великі держави мають сьогодні 3.000 або більше военних літаків до кидання бомб. Крім того всі пасажирські літаки можна швидко перемінити на военні. Всі страхіття минулої світової війни йдуть у тінь в порівнанні з небезпеками, які грозять в новій війні. Теперішні вибухові бомби важать 2.200 кґ. Одної такої бомби досить, щоби обернути в румовище церкву св. Стефана у Відні. Від вибуху на половину меншої бомби згинуть всі люди в промірі півтора кільометра. Обчислено теж, що 72 літаки, штурмуючи таке велике місто як Берлін, можуть кинути 36.000 бомб, які можуть викликати 6.000 пожеж. Серед нечуваного хаосу, в атмосфері, пересяклій трійливими ґазами, люди будуть гинути як мухи. Д-р Різе закінчив свій виклад ствердженням, що проти страхіть і жорстокости світової війни нема навіть гадки про оборону.

Анґлія проти американської пропозиції.

ЛЬОНДОН, 23. І. ПАТ. Майже вся льондонська преса, очевидячки інспірована згори, виступає сьогодні гостро проти наміру Америки злучити справу ревізії довгів зі справою золотого парітету фунта й митної тарифи. Найгостріше виступає проти Америки „Дейлі Геральд", що накликує уряд відкинути пропозиції Америки.

—o—

Архикнязь Франц-Фердинанд і українська справа.

(Докінчення).

Соймову виборчу реформу хвилево відложено, за те університетська справа стала незвичайно пекучою. Демонстрували обі сторони. Польська міська рада у Львові заложила протест проти наміреного оснування українського університету у Львові. Сенат львівського університету в дні 29. травня 1912 р. святкував демонстраційно ювилей 250-ліття свого університету, хоч університет у Львові оснував цісар Йосиф II, а відновив його цісар Франц І. і хоч він не стояв в ніякому ґенетичному звязку з львівською колеґією, основаною Яном Казимиром.

У відповідь на це скликали українці демонстраційне віче у Львові в дні 29. травня 1912 р. в університетській справі, де по рефератах проф. Івана Горбачевського з Праги і президента У. П. Р. д-ра Костя Левицького рішено всіми засобами форсувати університетську справу, передовсім на терені парляменту. Край акцію вповні піддержав. Відозвалася сильним гомоном і Наддніпрянська Україна. Укр. Парл. Союз розпочав обструкцію у віденському парляменті. Голосною була обструкційна 14-годинна промова у військовій комісії пок. д-ра Льва Бачинського проти військових предложень, за котрими дуже побивався архикн. Франц Фердинанд як орґанізатор австро-угорської армії. Про українську справу преса писала широко. Справа дійшла до ціс. Франца Йосифа, що для втихомирення українців уповажнив міністра бар. Гайнольда відчитати президії Укр. Парл. Союзу цісарське посланіє. Про ті всі справи пише обширно тодішній керманич нашої політики в Австрії д-р Кость Левицький у другій частині своєї „Історії політичної думки галицьких українців".

В травні 1912 р. виїхали до Києва пок. пос. д-р Евген Олесницький, д-р Степан Федак і теперішній пос. д-р Ярослав Олесницький. Київське українське громадянство стрінуло їх незвичайно щиро. Дня 29. травня 1912 р. було в Укр. Клюбі святочне приняття з промовами, на які відповів пок. д-р Евген Олесницький. Про це пише один з найбільше заслужених патріотів Наддніпрянщини пок. Евген Чикаленко у свому „Щоденнику" (стор. 305, видання „Червоної Калини"). І тодішня преса про це обширно писала.

Всі ті події були відомі проф. Іберсберґерові. Непевні були міжнародні відносини. У балканському кітлі кипіло і невдовзі прийшло там (осінню 1912) до вибуху першої балканської війни проти Туреччини. За відомістю і при допомозі австро-угорського ґенерального штабу — отже і не без відома архикн. Франца Фердинанда — почалася в Галичині орґанізація польського леґіону під проводом невідомого тоді ширшому громадянству діяча польського революційного підпілля з ППС. Йосифа Пілсудського. У нас роблено перші — тоді безуспішні з причини відмовного становища державних чинників — заходи до військового вишколу українського стрілецтва. Часи були небуденні.

У другій половині червня 1912 р. з розмови з проф. Іберсберґером довідався я, що архикн. Франц Фердинанд досі в житті не стрінувся особисто з ніодним з українських політиків. Спитав я, чи така стріча тепер можлива і згадав, що саме вернув до Відня з України пос. д-р Евген Олесницький, що побував також і на Московщині і має цінні політичні інформації. У відповіди заявив проф. Іберсберґер, що про це спитає на компетентному місці і мене про це повідомить.

Другого чи третього дня повідомив мене проф. Іберсберґер, що є згода на строго довірочну конференцію і що престолонаслідник прийме у себе в палаті д-ра Евгена Олесницького з рефератом про українську квестію та просив, щоби його особисто зазнайомити з д-ром Олесницьким, а мене прохав задержати строгу таємницю, що я додержав до нині, бо про цю справу говорю перший раз.

Про свою розмову з проф. Іберсберґером повідомив я негайно пок. д-ра Евг. Олесницького, що радо згодився на предложення і слідуючого дня рано пішов зі мною до кабінету проф. Іберсберґера при Hörlgasse. Свою розмову з д-ром Олесницьким передав проф. Іберсберґер куди слід і на другий чи третій день за його посередництвом одержав д-р Олесницький запрошення на конференцію у престолонаслідника Франца Фердинанда у його кабінеті в Бельведері.

Ця конференція відбулася у вечірних годинах з кінцем червня 1912 р. На приїзд д-ра Евг. Олесницького ждав при бічному вході палати дижурний старшина і запровадив його прямо до кабінету архикнязя, що вже там ждав на нього. Розмова велася в чотири очі і тревала около дві годині. На поворот д-ра Олесницького ждав я разом з його дружиною і його свояком в одній каварні. Подробиць своєї розмови д-р Олесницький нам тоді не росказав, звязаний її довірочністю. Згадав тільки, що говорив про українське питання у його цілости на тлі тодішніх політичних подій і про наші біжучі домагання в Австрії (університет і соймова виборча реформа) та що архикнязеві передав відповідну записку. Про Франца Фердинанда згадав, що на загал є він у наших справах доволі добре зорієнтований і що прохав передати йому дальшу подрібну записку (меморіял). Від проф. Іберсберґера довідався я опісля, що особа д-ра Олесницького й його реферат про українську справу зробили на архикнязя дуже помітне враження. Обширну записку невдовзі передано архикнязеві і ті документи знайдуться колись у його приватному архіві. Думаю, що про довгу розмову пок. д-ра Олесницького з наслідником престолу і про висилані останньому записки в українській справі знали наші тодішні політичні провідники у Відні: д-р Кость Левицький і пок. Микола Василько і то прямо від пок. д-ра Евг. Олесницького.

Нині те все безповоротна історія. Габсбурська монархія розвалилася. Між покійними є оба інтерльокутори. На звалищах Австро-Угорщини низка нових держав, не все вповні обезпечених.

Читав я книжку гомінкого нині колишнього комнатного малярського челядника у Відні Адольфа Гітлера „Mein Kampf" (Мінхен 1931 стор. 781), котрого ментальність незрозуміла для нормально думаючого чоловіка нім. походження. Говорить він там обширно і про розвал Австрії, за якою зрештою не дуже жалує, а який на його думку спричинили Габсбурги, у першу чергу Франц Фердинанд, — жиди і словяни і тому для них всіх має він тільки слова найбільшої погорди і ненависти.

Що не це було причиною упадку габсбурської монархії — учать факти і саме вони доказують, що архикн. Франц Фердинанд старався її ратувати та історична доля зробила інакше.

Д-р Степан Баран.

—o—

Бріян зрадив Францію?

В цілій Франції викликали велике враження невідомі досі спомини померлого німецького міністра закордонних справ Штреземана, які друкує французький тижневик „Ілльюстрасіон". Спомини кидають зовсім несподіване світло на ролю, яку відгравав помершиїй недавно французький міністр закордонних справ Бріян у переговорах зі Штреземаном. Показується, що пропозиція переговорів між обома міністрами в Тоарі вийшла від Бріяна, який не питаючи премієра Поанкаре запропонував Штреземанові в заміну за німецьку підтримку французького франка евакувати Надренію (5 років перед речинцем, який устанoвляв трактат), віддати басейн Сари й зголитися на відступлення Німеччині на випадок реґуляції Евпен і Мальмеду, що належать до Бельгії. Всі ті ревеляції, а також низка подробиць, як нпр. те, що Бріян говорив перед Штреземаном легковажно про Поанкаре, французьку армію, французький ґенеральний штаб, про політиків свого краю і т. п., викликали величезне обурення у публичній опінії Франції. Обурення дійшло до того, що один французький щоденник зажадав скликати державний трибунал, який посмертно осудив би Бріяна, що зрадив інтереси свого народу. Крім того робляться заходи, щоби недопустити до поставлення памятника Бріянові у Парижі.

—o—

Загальносвітовий парлямент.

Відомий проф. Альберт Айнштайн заявив одному американському журналістові, що працює над створенням орґанізації, що буде немов загальносвітовим парляментом. Буде це рід комітету, до якого увійшло би 25 найвизначніших людей світа. Такий парлямент, на думку проф. Айнштайна, мав би великий вплив у світі, а його голос причиниться до встановлення загальносвітового миру.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Кріваваа неділя в Берліні.

Ніч зі суботи на неділю у Берліні була дуже бурхлива. В ріжних сторонах міста билися комуністи з гітлерівцями. Пущено в рух мотоцикль зі скорострілом, що стріляв до прохожих. Бої тревали цілий день, на деяких улицях збудовано барикади. У східній дільниці комуністи обливали гітлерівські штумові відділи ведрами із запаленою нафтою. Приходило до частої перестрілки, наслідком чого кількасот осіб є ранених, між ними кількадесять тяжко. Поліція арештувала батькох комуністів.

Заповіджений на неділю перемарш гітлерівських штурмових відділів кріз площу Більова на цвинтар, щоби вшанувати смерть творця гітлерівського гимну, Веселя, приняв великі розміри. Задля вдержання спокою поліція очистила площу Більова, при якій находиться управа комуністичної організації, та сусідні вулиці від публики, й обсадила панцирними автами зі скорострілами. Зате на інших вулицях прийшло підчас перемаршу до сутичок з комуністами. Були вбиті й ранені

Поліція по стороні гітлерівців

БЕРЛІН, 23. І. ПАТ. Недільні маніфестації націонал-соціялістів у Берліні скінчилися вічем у спортовій палаті, де Гітлер виголосив промову. Командант берлінських штурмових відділів гр. Гельдорф висловив признання для поліції, зазначуючи, що переважна її частина належить до націонал-соціялістичного табору.

Відгомін новорічнього радіо-інциденту.

Найбільша англійська радіостація подала підчас виголошування своєї новорічної програми також коротенькі вістки з кожної держави на континенті, з характеристикою тої держави. Про Польщу було сказано, що це держава, яка витрачує одну третину свого бюджету на зброєння і яка „коридором“ поділила Німеччину на дві частини.

Проти такої „неприхильної для заприязненої держави“ пропаганди, вніс польський амбасадор до уряду закордонних справ у Льондоні протест. Крім цього, польська амбасада видала дня 3. січня ще й осібні звідомлення для англійської преси в тій справі.

На цей протест відповіла англійська преса досить гострою критикою.

(Укр. Бюро Льондон).

120 вояків замерзло.

Із Токіо повідомляють, що біля міста Пеі-пао (провінція Єголь) найшли замерзлих 120 китайських вояків. Вони були зовсім відрізані від світа і без харчів. Від сильних морозів усі згинули.

ПІЛСУДСЬКИЙ ІДЕ ЗА КОРДОН.

Паризькі часописи принесли вістку, що Пілсудський виїде для відпочинку на фр. Рівієру до кап Мартен або Антібів біля Ніцци.

БЕЗ ПРАЦІ.

Фабрики шлісерівської мануфактури в Озоркові припинили працю. Наслідком того 3.000 робітників опинилося без праці.

НОВИНКИ

— **На карти „Рідної Школи“**, звільняючі від альокогольних напоїв з нагоди Різдва зложили в зол. отсі Громадяни(ки): зі Сянока: д-р Ст. Ванчицький 2, д-р В. Блавацький 2, д-р Карапович Волод. 2, Цар Михайло 2, проф. Чайківський Вол. 2, радн. Шулякевич Бол. 2, Белей Іван 2 д-р Бажалук Мик. 2; з Сяніччини: о. Андрейчик Петро 2, о. Малко Теодор 2, о. Середєвич Ал. 1, о. Цегелик Іван 2, о. Савчак Ярослав 2, Мізь Юрій 2, д-р Жук Остап 2, Смаль Петро 2; з Рави Руської: Білозори 3, Котовські 3, Богачевські 2, Лещуки 2, Процики 2, Твердохліби 2, Кунціви 2, дир. Падох М. 2, Совик Ст. 2; зі Забіря: Швець Петро 2. — Хто черговий?

— **Україніка.** Праське „Право Ліду“ ч. 16. з 19. січня 1933. приніс фейлетон „З подкарпатске поесіе“. У фейлетоні подані зразки поезій Боршоша-Кумятського та Ґренджі-Донського в перекладі на чеську мову.

— **Поручені листи подешевіють.** Як повідомляють із Варшави, в міністерстві почти запало вже рішення обнизити оплати від порученних листів на 10 сот., отже із 60 на 50 сот. Обнижка буде обовязувати від лютого ц. р.

— **Обнижать ціни нафти?** Зачувати, що польська влада принорoвить загострення до власників рафінерій нафти, щоби так приневолити їх до знижки цін нафти на 12 проц.

— **Комуністичні ексцеси.** З приводу маніфестації в честь „трьох Л.“ у Львові арештовано в суботу кількадесять осіб, що пробували робити вуличні демонстрації, а били шиби в каварні „Рома“. Подібні ексцеси повторилися в неділю.

— **Процес Горґонової** перед краківським судом присяглих розпічнеться 28. лютого або 1. березня і потреває коло трьох тижнів. Обвинувачену боронитимуть адвокати д-р Аксер зі Львова, д-р Возняковський з Варшави і д-р Етінгер з Кракова.

— **За спроневірення громадських грошей.** Начальника громади Болохів пов. Калуш засудили на кару 3-місячного арешту за спроневірення громадських грошей.

— **Дерево вбило робітника.** В голубицькому лісі пов. Броди робітники підрізали бука й не зваливши його, відійшли додому. Незабаром переходив туди 34-літній робітник Михайло Турок із Гутиска, на якого звалилося підрізане дерево, вбиваючи його на місці.

— **Жертви ховзанки.** В селі Грималівці пов. Броди совгалося на ріці Стирі кілька хлопців. Нараз заломився лід і два хлопці, 10-літній Мазур і його ровесник Киселевич утонули. Інші хлопці розбіглися переляканi і не дали спершу нікому про це знати.

— **Електричний страйк.** 10. січня ц. р. мешканці Луцька відновили „електричний“ страйк, який має на меті змусити Т-во „Вольт“ обнизити ціну за кільоват-годину до 75 с. Другого дня після проголошення страйку електрівня сама обнизила ціну з 1.25 до 1.10 зол. за кільоват. Одначе луччани на цю ціну не погодилися і Луцьк вечерами, коли в вікнах блимають анемічні світелка, нагадує стародавні часи.

— **Судять міських архітектів.** Рівенський окружний суд засудив на рік вязниці міського архітекта Ричгурського-Савіча за зловживання при видачі дозволів на перебудову домів.

— **„Золото на Поліссі“.** Про золото на Поліссі вже нераз писала польська преса. Тепер знову повідомляють, що буцімто урядовець староства в Камінь-Коширську виполокав у піску біля річки Застави 240 гр. золота. Таки комусь хочеться переконати світ, що Полісся „золоте дно“.

— **Смерть від скаженини.** 14-літн. Ст. Шварца мешканця с. Вигнанки біля Дубна, перед кількома тижнями вкусив скажений собака. Батьки звернулися за порадою до місцевої фельчерки й та преевела ряд протискаженевих впрускувань. Одначе хлопець захворів на скаженину й вмер серед страшних мук у шпиталі.

— **Ріжні вістки.** Окрема конференція у Женеві, зібрана в справі означення висоти годин праці, рішила завести 40-годинний тиждень праці; делегати працедавців голосували проти цього рішення. — Безробітні у Сільбербергу (Долішній Шлеськ) рішили на знак протесту проти знижки допомог почати страйк у школах і перестати платити податки. — У Баварії падав сніг невпинно цілу добу; на одному зі шпилів шар снігу дійшов до 265 цм. — Радянська преса повідомляє, що криголім „Малиґін“ можна буде врятувати. — У Швайцарії у місті Біенн відчинили першу у світі електричну крематорію. — В Югославії сейсмографи записали сильне тремтіння землі, яке не заподіяло ніякої шкоди. — Німецький уряд рішив призначити військових агентів крім Парижа, Льондону, Вашингтону та Москви, також до Праги та Варшави. — Дефіцит у бюджеті німецьких держав дійшов у 1932 р. до суми 520 міл. марок, дефіцит міських управ до 500 міл. — У Бельґії заводять на лінії Брюссель-Антверпен електричну залізницю. — Мадярський уряд заборонив носити якінебудь політичні відзнаки або уніформи. — У Гамбурзі зачинили один із найкращих у світі зоольоґічний город; причина — недостача грошей. — Американський вивіз у листопаді мин. року рівний сумі 139 міл. дол., ввіз на 104 міл. дол. — У звязку з економічною крізою зачинили королівський театр в Ліеж. — Офіціяльні берлінські кола категорично заперечують, буцімто Гінденбурґ поважно недужий. — Англійська фінансова група дала фінляндському урядові позичку на 1 міл. фунт. ст. — Помер у 74 році американський міліонер Вальтер Дженінґ, один із директорів товариства Стандард-Ойль. — Президія Т-ва „Старих більшовиків“ приняла рішення не приймати ніяких нових членів, заки всни не перейдуть відповідної „чистки“. — Альфонс XIII. вибирається на острів Цейльон, де находиться на кораблі його син, що відбуває військову практику. — Появився 25-ий том російської комуністичної Енциклопедії (буква „Ж“). — Американська Академія жидівських наук рішила видати повну збірку творів Маймоніда з нагоди 800-ліття уродин фільософа; перші томи появляться аж у 1935 р.

— **Пожежі переслідують французькі кораблі.** На французькому вантажному кораблі „Поль Думер“, що їхав із Сайґону до Сінґапоре, вибухла пожежа, що знищила частину товарів.

— **Корабельна катастрофа.** Американський транспортовий корабель „Ексетер Сіті“ дістався серед Атлянтійського Океану в полосу сильної бурі й ушкоджений розіслав радіодепеші за ратунком. Величезна хвиля зірвала кермовий місток, наслідком чого згинули капітан і чотири моряки. Всі рятункові човна розбило. Інший американський корабель, що находився оподалік, вирятував 22 розбитків.

— **Добродійна злодійка.** У Руані французькі судді мали клопіт, коли стала перед ними 19-літня симпатична дівчина Івонна Курмонтань, обвинувачена у крадежі 35.000 фр., до якої призналась. Все те, що вона систематично крала, роздавала членам своєї рідні та приятелям. Івонна була чимсь у роді господині у своєї тітки, якій забрала 18.000 фр. просто зі шафи, потім ріжні предмети. Коли накрала багато, заховалась. Мала добрих спільників, що помагали їй міняти деякі свої здобутки на гроші. Ріжні приятелі та свояки Івонни дістали мотоциклетки, пальта, ракети, навіть перли. За своє добре серце дістала два роки вязниці. Її спільники стільки-ж, ще й мусять повернути 35.000 фр. розтрачених, завдяки своїй 19-літній Музі.

— **Нові марки за минулий рік.** За 1932 рік появилось 1728 родів марок. Уперше на ринок увійшли марки нових автономних територій Ініні (французька кольонія в Африці), Латакії в Сирії, нової держави в Індії Морві та Манджуко. Сан Маріно видало нову марку з нагоди будови нового залізничого шляху, який, до речі, не перевищає своєю довжиною звичайної трамваєвої лінії. Америка видала ювилейну марку у честь Віліяма Пенна, Радянський Союз у честь Горкого, Еспанія Бляско Ібанеса, Бельґія кардинала Мерсіє. Мистецький вигляд мають італійські марки Ґарібальдія і марки з портретом його жінки, олімпійські американські марки і марки евхаристичного конґресу в Ірляндії. Вест-Індія видала марки з нагоди 300-ліття деяких своїх кольоній і Новофунляндія марку з портретом княжни Єлисавети, доньки князя Йорського. Найориґінальнішу марку пустив у світ Афґаністан з таким надписом: „На память визволення краю від глупоти“. Щаслива держава, що вірить у таку свою перемогу!

— **Банкроцтва без кінця.** Мин. тижня 39 банків в Америці припинили виплати на загальну суму 11 міліонів 640 тис. дол. Попереднього тижня замкнуло каси 58 банків із вкладами 22 і пів міліонів долярів. Є це переважно малі, провінціональні банки, що творять більшість банкової сіти Зєдинених Держав.

— **Нові музичні інструменти.** Французький музик Льоран придумав 6 нових смичкових інструментів. Вони мають виповнити люки між скрипкою, альтівкою, віольончелею і контрабасом, збогачуючи новочасну орхестру новими звуками.

— **Міліони короля „жуйки“.** У Шикаґо помер король гумової жуйки, Віліям Рінґлі. Він залишив 45 міл. дол., головно у формі доходу зі своїх фабрик. Крім цього мав він чимало парцель і домів у Льос Анджельос, на острові Санта-Канталіна і найбільший клюб „бейзбольз“ в Америці. Майно Рінґлі перейде на жінку, сина та доньку.

— **Недоцільне глядання за щастям.** Тайна щастя лежить у противенстві до його поняття — думає рабін Самуїл Шульман, що виголосив проповідь про щастя в Ню Йорку. — „Чоловік є наївний, як мала дитина — говорив Шульман. — Сьогодні ми складаємо собі побажання щасливого Нового Року, а ніхто не застановляється, в чім властиво полягає щастя. Ми ніколи не осягнемо щастя, як будемо за ним гонити і ду-

З освітньої комісії.

Стан шкільництва в Польщі. — Православна церква.

23. січня на засіданні соймової освітньої комісії міністр Єнджеєвич сказав, що зменшення глобальної суми видатків на 24 міл. зол. не вплине на обмеження праць м-ства. Пороблено ощадности в персоналі, всеж скількість учителів у народніх школах збільшилася на 500 етатів, а у вищому шкільництві на 50 адюнктів. Зміна устрою шкільництва потягла за собою потребу зміни учительської прагматики. Серед учительства з того приводу замітне невдоволення, головно з причини тайности кваліфікацій у зновелізованій прагматиці. Це непорозуміння вияснить вик. розпорядок. Він озвачить виразно принцип, що оцінку учительської праці виявлятимуть відносно кожного учителя.

Нові програми для народніх і середніх шкіл випрацюють до березня 1935 р. М-ство зазначило, щоби нові підручники були якнайдешевші.

Референт пос. Здзл Стронський зазначив, що прелімінар має у видатках загальну суму 352.614.204 зол. З того на заг. образуюче шкільництво призначено 228.505.351 зол., на вище 29.371.251 зол., на віроісповідання 22.003.759, мистецтво 2.55.700 зол.

Народне шкільництво в 1932-33 р. заняло стільки ділянок, що годі говорити про заломання заг. навчання, а треба ствердити, що це був час розвитку. Приріст дітей у шк. віці виносив 410.695 або 9.3 відс., а скількість учеників у нар. школах зросла на 6.7 відс. без Шлеська. Можна сподіватися, що приріст дітей у шк. році 1933-34 винесе ок. 200.000. Рівень школи не впав. Навіть нижчі школи пересунулися на вищий рівень. Задля ощадности зменшили скількість годин у середніх школах. У фаховому шкільництві фреквенція зменшилася на яких 13 відс.

У звязку з реформою навчання предложили 200 підручників.

Переходючи до відносин між церквою та державою референт згадав про працю м-ства в справі будинків, які займанні уряди відібрали Церкві. Так Церква відзискала досі 250 будинків.

М-ство старається управильнити правне положення Православної Церкви в Польщі. На скликання І. ген. собору та приготовні праці прелімінували 80.000 зол.

Вкінці референт обговорив діяльність держ. уряду фіз. виховання та зазначив, що уряд поставив собі цілю, ввести й защепити ідеї фіз. виховання в найдальші маломістечкові та сільські осередки. Бюджет того уряду вин. 7.900.000 зол.

мати про нього для себе самих. А преці воно приходить до нас, коли ми найменше про нього думаємо. Щастя приходить тоді, як ми з вірою у вищий ідеал шукаємо способу помогти другим. Тоді ми забуваємо про себе, а тішимося тим, що других зробили щасливими".

— **Кінова хроніка.** У 1931 р. виробили у Німеччині 164 фільм, у Франції 143, в Англії 110, в Італії 31, у Чехословаччині 27, у Швеції 13, у Польщі 10, в Австрії 7, у Финляндії 7, у Данії 6, у Бельгії 4, в Еспанії 3, у Швайцарії 2, у Туреччині 2, у Норвегії, Португалії та Румунії по одній. — Французький кіновий журнал розписав анкету на найкращу фільму 1932 р.; найбільше голосів дістала фільма „Деревляні хрести" на підставі відомої военної повісти Роляндa Доржелеса, члена Академії Ґонкурів, на другім місці йде фільма Пабста „Атлянтида", далі німецька фільма „Дівчата в уніформі", потім „Аріянна", фільма Рене Клера „Нехай живе свобода", кримінальна фільма „В імя закону", „Капітан Крадек", „Він чарівний" та „Усміхнений поручник" Моріса Шевалє. — Всі спроби голівудських журналів, щоби вивідати над чим працює Чарлі Чаплін досі надаремні. Чутки, що це сценарій до фільми „Клюб самогубців" були здається дневникарською качкою. Приятелі Чапліна натякають, що він занятий тепер книжкою про свої зустрічі з великими людьми підчас подорожі по Европі: Айнштайном, Мекдональдом, Бріяном, Бернардом Шов і іншими.

— **Напад на касарню.** Мешканці моравського Брна побудилися вночі на неділю серед гуку гармат і великого руху по всіх касарнях. Був це алярм, при чому в ріжних сторонах стріляли в гору світляні ракети. Показалося, що на касарню 43 п. піхоти напало кількадесять цивільних людей і розброїли варту. Серед бійки один напасник згинув, а чотирьох тяжко ранено. 35 осіб арештовано. Організатором нападу був резервовий поручник Кобзінек, відомий фашист, за яким розписано стежні листи. У звязку з тією подією арештували провідника чеських фашистів, бувш. ген. Гайду.

— **Вибухло 60 скринь динаміту.** В місті Морелія (Мексик) вилетіло в повітря 60 скринь динаміту. Вибух повстав наслідком необережности в державному маґазині і спричинив пожежу, що перекинулася на поблизький шпиталь та інші мешкальні доми. Згоріло 30 домів, 33 особи втратило життя і 35 попеклося.

— **Зміна символу Франції.** Французький уряд рішив змінити рисунок постаті, яка є символом французької республики на всяких державних будинках. Рисунок цей мусить бути більше мистецький і модерний, тому погруддя цієї жіночої постаті доручили відомому різьбареві Пєрові Поассон.

— **Користь із радія.** Берлінська кравчиня Салі Фассель сиділа вечором при своїм радіоапараті і слухала концерту з берлінської стації. Вона здивувалась дуже, коли в апараті почула дуже відомий собі голос. Романсу композиції Вольфа співав її рідний чоловік Гуґо Фассель, що покинув її девять літ тому у крайній нужді, з малою дитиною. Салі Фассель звернулась до радіостації і там вивідала його адресу; подала на нього скаргу в суд за аліменти. Та суд не квапиться з такими справами. За той час співака заанґажували до Америки і тепер його жінка знову часом чує його голос і шукає за його новою адресою.

— **„Фавст" на природній сцені.** Великий німецький режисер Райнгардт підготовляє виставу „Фавста" на лоні природи. Він мріяв про неї довгі роки. Аж тепер найшов в околицях Зальцбурґа місце, що ідеально надається на обстанову песи, зі скелями, проваллям, потоком і терасами. Вистава коштуватиме багато, але Райнгардт має надію, що він притягне до неї чимало американських туристів, які не рахуються з цінами місць.

— Бюро Тірка повідомляє, що в четвер 26. ц. м. відбудеться концерт М. Розенталя, пяніста, який у цьому році святкує 60-літній ювилей своєї артистичної праці. Розенталь — пяніст і тут у Львові виступав з першим концертом. Музикольоґ Німан зарахував його до найчільніших сучасних пяністів.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„ГОТЕЛЬ СТУДЕНТІВ"*.

У „Готелі студентів" у латинській дільниці Парижа два студенти-приятелі закохуються „з першого погляду" у своїй 18-літній товаришці. Старший і спритніший підглядав молодшого й скромнішого та використав на прогулці весняний настрій дівчини — з очевидними, дуже примітивними, але для дівчини дуже сумними наслідками. Хоче бідолашна кинутися з 4-го поверху, але остаточно спричинник лиха зворушується і — жениться з нею... Бідний зміст, бідна фільма й бідні глядачі. Єдина її „вартість" у сумнівно-моральному сенсі": фільма може переконати молодих хлопців і дівчат, щоб їздили на прогульки та безжурно віддавались настроям хвилини, бо кінець буде щасливий. Але в цій матерії мабуть не треба нікого переконувати.

Дописи.

РАДЕХІВ.

Оснування філії Т-ва „Зоря". При великім зацікавленні радехівських міщан-ремісників відбулися дня 18. грудня м. р. установчі збори філії Т-ва українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря". Менша саля Народнього Дому була переповнена учасниками. Збори отворив іменем Організаційного Комітету п. Дибайло Іван, запрошуючи на предсідника місцевого о. пароха. Обнявши провід зборів, о. Мик. Думанський повитав щиро численно зібраних ремісників і відпоручників Головного Виділу львівської „Зорі" та удалив голос відпоручникові п. Юр. Сидоракові, який свій реферат почав привітом від Головного Виділу, а дальше розказав про життя українських ремісників по містах у давних часах (церковні братства), відтак про оснування „Зорі" і її 50-літній розвій та про теперішній стан філій. При кінці закликав радехівських ремісників станути в ряди зорганізованого [illegible] українського середнього стану на взір інших філій. П. Дм. Хомяк, секретар Гол. Виділу, пояснив деякі точки статуту, даючи вичерпуючі відповіди на всякі запити. Що зацікавлення було значне, видно з того, що до товариства приступило відразу 94 членів, у тім кільканацять жінок і 5 спомагаючих членів з інтеліґенції. Багато труду і заходів около оснування філії поклав місцевий парох о. Думанський, якому належиться за це повне признання й подяка від зорянської організації. Головою вибрали збори п. Забавку Володимира, власника пекарні. Виділові: Півень Пилип, дир. Барапик, Ференц Павло, Сохацький Богдан, Дибайло Іван, Антонишин Володимир. Заступники: Лиховид Юлія, Марко Павло. Контр. комісія: Герасимяк, Малиняк. Що радехівська інтеліґенція поставилася прихильно до новооснованого ремісничого Т-ва видно було з промови одного з її представників, який палкими словами загрівав зібраних до дальшої організаційної праці та зложив подяку Головному Виділові за те, що працює для добра міщанства в краю. Замикаючи збори, о. Думанський запевнив, що розпочата праця не змарніє і подякував іменем зібраних львівським відпоручникам за їх приїзд. Збори закінчилися відспіванням національного гимну.

КАЛУЩИНА.

Коляда на „Рідну Школу" в Калуші. В цьому році у нас взірцево зорганізували коляду, з якою ходили члени „Калуського Бояна" і „Сокола". Коляда принесла поважну квоту 305 зол., яку переслано до Головної Управи. Рівнож у цілому повіті відбулася коляда на „Р. Ш.", яка з року на рік находить щораз більше зрозуміння.

Схаменіться! В селі Сівка Калуська, де вже здавна куртує серед частини молодняку сельробівщина, счинилася в минуле Різдво подія, яка мало не потягнула за собою жертв у людях. Національно свідомі хлопці пішли, як і в минулих роках, з колядою на „Р. Ш.". Це не подобалося сельробуючим хлопцям, які напали на колядників із сокирами та колами, перед якими колядники спасалися втечою. Та на цьому не покінчилося. На утрені дійшло в церкві до згіршаючої події. Сельробівці вдруге напали на колядників і счинили бучу під церквою, а навіть у самій церкві, де тільки з трудом повелося старшим господарям утихомирити своїх синів.

Гостина театру ім. Тобілевича. Великий успіх має у нас театр Тобілевича, який загостив до Калуша 13. І. ц. р., даючи низку вистав. Зокрема багацько публики стягнула вистава „Сорочинського Ярмарку". Після Йордану виїхав театр до Станиславова.

УСТЕЧЧИНА.

Розвій кооператив в Устю Зеленім. Кооператива „Віра" в Устю Зеленім була у 1930 р. в цілковитому занепаді. Завдяки праці нечисленних одиниць, передовсім п. Василя Копея, коваля по фаху, вирівняла кооператива протягом 1931 і 1932 р. всі свої зобовязання і виплила на чисті води. Тепер має вигляди гарного розвою перед собою, треба тільки, аби наші люди всі свої запотребування полагоджували у своїй кооперативі і не йшли до чужинців.

Припинення діяльности Т-ва „Сокіл" в Устю Зеленім. Рішенням з дня 14. XI. 1932 р. припинило староство в Бучачі діяльність Т-ва „Сокіл" в Устю Зеленім. Мотиви: Т-во відбувало, мовляв, вправи військового характеру. Закиди, роблені Т-ву, є нестійні і нічим неумотивовані, тому проти рішення староства внесла Старшина „Сокола" рекурс до воєвідства. Одначе дотепер, хоч уже минули два місяці, нема з воєвідства ніякої відповіди.

Як це назвати? Чит. „Просвіти" в Устю Зеленім у повному застою. Коли місцевий студент, п. Лозинський Осип, пробував оживити життя читальні, уладжуючи просвітні реферати, то стрічався у своїй праці з ріжного роду дрібними перепонами виділу читальні. І так підчас його реферату гасла лямпа, бо нафти не було, або щось подібне. Інакше поступив виділ читальні, коли приїхали прелеґенти-поляки з Бучача. Виділ не тільки відступив їм безплатно салю читальні на виголошення рефератів, але сам голова читальні засвічував лямпи і бігав усюди, дбаючи про все. Прелеґенти заохочували засновувати кружки Л. О. П., а один із них зїхав навіть на тему „вспуляжиця". На тих викладах, заповіджених бубном, було немало і наших людей. Такою роботою не придбає виділ пошанівку ні у своїх ні в чужих. Час взятися до праці, і то поважної, бо соромно буде глянути людям у вічі!

Заг. збори чит. „Просвіти" в Луці. Дня 1. І. ц. р. відбулися заг. збори читальні „Просвіти" в Луці. Учасників було біля 80. У звітовому році читальня працювала слабо. Тільки аматорська секція при читальні проявила живішу діяльність. У бібліотеці читальні є 118 книжок. До виділу ввійшли переважно старші господарі, перед котрими стоїть завдання оживити читальню.

Заг. збори Т-ва „Луг" у Межигірю. Дня ц. ц.м. відбулися в Межигірю заг. збори Т-ва „Луг". Відрадним явищем є те, що майже вся молодь села згуртована в „Лузі" і втягається до праці над собою.

Реферати на освітньо-економічні теми. При кінці грудня м. р. виголосив п. Лозинський Осип, студ. прав на сходинах у кооперативі в Межигірю два реферати: 1) „Про ощадність" і 2) „Про пчільництво". Зацікавлення рефератами [illegible] серед старших великe

СПОРТ.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

Україна — Лехія 1:1 (1:1, 0:0, 0:0). Змагання товариські, в яких Україна, не зважаючи на перевагу Лехії, в котрій грав олімпієць Соколовський, держалася дуже добре і виборола собі ремісовий вислід. Ворота для української дружини здобув Ліщинський, для Лехії Камінський. Суддя п. В. Кухар.

Краковія — Погонь 2:0.

Погонь — Краковія 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). Дружина Краковії перемогла певно в суботу, зате в неділю програла 0:1 через фатальну помилку свого воротаря.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Погонь II. 1:0.** Тов. змагання. У воротах Погоні грав Альбанський.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Погонь II. 1:0.** Змагання за мист. Б-кл.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Чувай — Погонь II. 1:0.** Змаг. за мист. Б-кл.

ВАРШАВА. **Легія — Польонія 1:0.** Після цієї перемоги здобула варшавська Легія мистецтво варшавської округи в гаківці.

ЛОДЗЬ. **ЛКС — СКС 7:1.** ЛКС здобув мистецтво Лодзі в гаківці.

ВІДЕНЬ. **Вінер Айслявфферайн — Е. К. Е. 0:0.** Вінер Айслявфферайн зремісував у фіналі з Е. К. Е. і тим самим здобув мистецтво Відня в гаківці.

ТУРНІР ЗА ЧАШУ „БАНКУ ГОСПОДАРСТВА КРАЄВОГО".

В понеділок 23. ц. м. почався у Львові гаківковий турнір за чашу „Банку Господарства Краєвого", до якого зголосились усі з дружин А-кляси і Б-клясова дружина Л. Т. Л. Речинець розгривок намітили такий: 23. І. ЛТЛ — Погонь і **Україна — АЗС**; 24. І. Погонь — АЗС і ЛТЛ — Чорні; 25. І. **Погонь — Україна** і Лехія — Чорні; 26. І. **Україна — Лехія**; 27. І. Чорні — Погонь і **ЛТЛ — Україна**; 28. І. АЗС—Лехія і **Чорні—Україна**; 29. І. Погонь — Лехія і Чорні — АЗС; 30. І. Лехія — ЛТЛ; 31. І. АЗС — ЛТЛ.

КОПАНИЙ МЯЧ.

ГЛЕСГОВ. **Рапід (Відень) — Глесгов 3:3 (3:1).** Сензаційні змагання, на яких явилося 68.000 людей. Крім Рапіду виїзжає ще до Англії у найближчих днях Вієнна.

БІЛЯНС ЗМАГАНЬ ВІДЕНСЬКИХ ДРУЖИН ЗА ГРАНИЦЕЮ.

На 12 дружин І-ої віденської ліги — 11 (крім наймолодшої дружини Лібертас) грало від 18. XII. — 15. І. за границею у всіх краях західної і полудневої Европи. Найбільше успіху мав цим разом В. А. Ц.: на 8 змагань виграв усі вісім; відношення воріт 40:8. „Австрія" на вісім змагань 7 виграла, 1 програла, в. в. 43:11. „Вієнна" на сім змагань 6 виграла, 1 програла, в. в. 30:9, „Адміра" на 9 змагань 6 виграла, 1 ремі, 2 програла, в. в. 51:18, „Спортклюб" 5 змагань, 3 виграні, 2 ремі, в. в. 20:11. „Нікольсон" 6 змагань, 3 виграні, 2 ремі, 1 програна, в. в. 18:9. „Вакер" 5 змагань, 4 виграні, 1 програна, в. в. 12:6. „Б. А. Ц." 11 змагань, 8 виграних, 2 ремі, 1 програна, в. в. 42:15. „Ф. А. Ц." 6 змагань, 6 виграних, в. в. 27:5. Найслабші вислідн мають такі популярні у Відні дружини як „Рапід" і „Гакоаг". Перша на 4 змагання має 3 програні, 1 виграну, в. в. 10:7, а друга на 7 зм. 3 виграла, 2 рем., 2 прогр., в. в. 18:15. Разом 76 змагань, 55 побід, 9 реміс, 12 програних, в. в. 321:114.

—o—

Листування Редакції.

Вп. Авторам статтей „Український університет у Празі", „Музей визвольної боротьби України у Празі", „Нова школа" (лист із Закарпаття): Піде, як тільки буде місце.

Вп. Дописувачам, що прислали нам матеріяли про плебісцитову акцію: Що зможемо, використаємо у нас, решту передамо до вжитку Українській Парляментарній Репрезентації.

Вп. Авторові допису про заг. збори філії „Просвіти" в Самборі: Такого великого допису не можемо помістити, бо на це у нас нема місця. Інакше всі наші числа булиб завалені самими кореспонденціями з краю. Ваш допис скоротимо до одної четвертини.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 23. І. 1933 р. за масло експортове та десерове пріма 2·20 зол., за літру молока 15—17 сот., літру сметани 0·00 зол., копу яєць 5·00—5·20 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 24. І. год. 7.30 веч. лише один раз „Поворот Одисея" (ціни найнижчі від 40 сот. до 3.60 зол.).

Середа, 25. І. Симфонічний концерт. „Суїта" А. Рудницького.

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 24. І. год. 7.30 веч. „Джім і Джіл" (ціни знижені. Абон. 5).

Середа, 25. І. год. 7.30 веч. „Магія" (Абон. 6).

Концертове Бюро М. Тірка.

Четвер 26. січня: VIII. Мистецький концерт — Маврикій Розенталь, пяніст.

Кіна.

АДРІЯ: „Король прошаків".
АПОЛЬО: „Рай підростків".
АТЛЯНТІК: „Безприютні".
КАСІНО: „Мата Гарі" (Грета Гарбо).
КОЛІСЕЙ: „Трансатлянтік" і ревія „Параза моряків".
КОПЕРНИК: „Зунгу, пригоди малполюда й білої жінки".
МАРУСЕНЬКА: „Зунгу, пригоди малполюда й білої жінки".
МІРАЖ: „Непотрібна".
ОАЗА: „Чоловік своєї жінки" та ревія.
ПАЛЯС: „Готель студентів".
ПАН: „Ронні".
ПАСАЖ: „Боротьба в підземеллях або Тайна 5 ключів".
ПРОМІНЬ: „Дівча з Пратеру".
СТИЛЕВЕ: „Цілунок весни" й ревія.
УТІХА: „Чудо вовків" і ревія „Підвечірок у тітки Кунегунди".
ХИМЕРА: „Гльорія" з Бригідою Гельм.

Закордонне радіо.

Вівторок, 24. січня 1933.

Барі (269,4) 20.45 Опера, **Братислава** (278,8) 17.40 Скрипка, **Міляно** (331,4) 17.00 Орхестра, 20.30 Оперетка, **Штрасбург** (345,2) 18.00, 19.30, 21.30 Концерт, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.40 Хор, **Стокгольм** (435,4) 17.05 Нар. музика, 22.00 „Зиґфрид" оп. Вагнера, **Рим** (441,2) 17.30 20.45 Концерт, 21.30 „Бетіна" комедія Місета, **Прага** (488,6) 19.20 Фортепян, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 15.20 Спів, Дагмара Шмедес, 20.00 Концерт, **Рига** (525,4) 19.05 „Країна осміху" оп. Легара, **Мінхен** (532,9) 16.05 Арт. Цап: В ескімосів, 19.05 Вес. програма, 20.50 Спів, Баско (мецосопр.), **Будапешт** (550,5) 17.00 Джез, 18.20 Циг. музика, 19.30 „Богема" оп. Пучінія, **Харків** (937,5) 10.00, 13.15 Концерт, 16.30 Література, 18.00 Опера.

Середа, 25. січня 1933.

Братислава (278,8) 12.30 Концерт, 19.20 Легка музика, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Брамсів вечір, **Ляйпціг** (389,6) 12.00, 21.10, 23.00 Концерт, 16.00 Театрик для дітей, **Рим** (441,2) 20.45 Опера, **Беромінстер** (459,4) 19.45 „Дон Паскаль" оп. Доніцетія, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 15.20 Форт. тріо, 19.30 Спів, Ір. Зентгайм, 21.00 Вечір гротески, **Будапешт** (550,5) 12.05, 23.00 Циг. музика, 17.00 Концерт, 21.00 Віольончеля, **Любляна** (574,7) 20.30 Сольоспів, **Харків** (937,5) 10.00, 15.15, 17.40, 18.40 Концерт, 13.15 Мистці при мікрофоні, 21.35 Звуковики, **Париж** (1724,1) 22.00 Концерт фр. музики.

Львівське радіо.

Вівторок, 24. січня 1933.

11.40 Огляд преси, 11.50 Метеорольог. комунікат, 11.58 Час, 12.10, 16.15 Грамофон, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.30 Комунікат держ. уряду фіз. виховання, 15.35 Грамофон, Сільва рерум 16.00 Радіо дітям, 16.25 Для учителів: „Роля нар. шкіл нижче зорганізованих", 16.40 Найстарші дороги в Польщі, 17.00 Симф. концерт, 18.00 Спів, Пія Ігіросану, 18.30 Легка музика, 19.00 Техн. скринька, 19.15 Всячина, 19.30 „Радіослухачі про радіомузику", 20.00 Солісти, 21.05 Спортові вістки, 21.10 Прес. рад. денник, 21.15 Трансм. із Женеви: Европейський концерт, 22.15 Літер. чвертьгодина: „Й. Пілсудський", „Великосте, де твоє імя?", 22.30 Танк. музика, 22.55 Комунікати, 23.00 Ретрансмісії із закордону.

Середа, 25. січня 1933.

11.40 Огляд преси, 11.50, 13.20 Метеорольог. комунікат, 11.58 Час, 12.10, 17.00, 22.15 Грамофон, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господарський комунікат, 15.25 Скавтівський куток, 15.35 Для дітей „Колюмбові пригоди" „Моє найболючіше розчарування", 16.00 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 Остання російська цариця, 17.40 „Потреба культ. помочі для працюючої молоді", 18.00 Легка музика, 18.45 Фейлетон, 19.00 Пластичні вістки, 19.15 Всячина, 19.30 Фейл. „Вол. Оркан", 19.45, 20.55 Прес. рад. денник, 20.00 Концерт, 20.50 Спортові вістки, 21.00 Скрипка, 22.00 На овиді, 22.40 Відчит у новогрецькій мові, 22.55 Комунікати, 23.00 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Виділ Товариства Вакаційних Осель пригадує своїм членам, що Загальні Збори Товариства відбудуться в середу, 25. січня 1933 в год. 5. попол. в домівці Марійського Товариства при вул. Руській ч. 10, партер.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗНИЩЕНІ ПРЕДМЕТИ з правдивого або із китайського срібла — направляє посріблює старанно і дешево Мандль, Львів, Коперника 14, проти кіна. 1197 4—10

ФОРМИ суконь, білля, КОЗЛОВСЬКА, Академічна 22, І. п. 1243 3—3

З ДНЕМ 1. ЛЮТОГО 1933 влаштовує Стефанія Монцібович трьохмісячний курс крою та шиття. Зголошення приймають у пополудневих годинах вул. Хмельовського ч. 15. 1273 3—3

ПЕЧІ, бляти, рушта, кухонне начиння, найсолідніша фірма Рентчер, Легіонів ч. 37. 1264 2—5

ВДОВА, літ 35, інтелігентна, господарна пошукує місця, найраще у священика. Пелагія Буковська, Львів-Богданівка, Спокійна 4. 2—2

ПОКІЙ гарний до винайму при вул. А. Голуба 11 а, II. поверх, двері 6. 1284 1—2

СКЛЕПОВІ льокалі Домініканська 2, Ринок 8 до винайму. Відомість Домініканська 2, господар. 1283 1—1

ОКРЕМОЇ, теплої, соняшної кімнати з утриманням і фортепяном шукає студентка. Зголошення до Адм. „Діла" під „Негайно". 1279 1—1

УРЯДОВЕЦЬ на державній посаді, добре ситуований, вдовець середніх літ (2 дітей у шкільному віці), лагідної вдачі — пізнає в матр. цілі жінку поважну, чесного характеру. Невелике майно бажане. Зголошення з фотогр. слати до Адм. „Діла" під „Держ. урядовець". 1278 1—1

ПРИЙМУ 2 учеників на станцію. Руська 3/II. ганок ліворуч. 1280 1-1

АДВОКАТ УКРАЇНЕЦЬ з провінціонального містечка, 28 км. віддаленого від Львова шукає соліцитатора, який добре пише на українськім і польськім Ундервуді та розуміється на табулі. Оферти враз з умовинами та евент. референціями слати на адресу: Александер Антонюк, Львів, Декерта бічна 10/І. Неприняті оферти лишуться без відповіди. 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПЕРЕГЛЯД І ДОПОВНЕННЯ РАДІОВІДБІРНИКІВ — УСЕЛЕКТИВНЕННЯ ЛЯМПАМИ НОВИХ ТИПІВ — ЕЛЕКТРО-ДИНАМІЧНІ ГОЛОСНИКИ модель 1932-33 НАЙНОВІШОЇ КОНСТРУКЦІЇ АПАРАТИ СІТКОВІ ТА БАТЕРІЙНІ — НОВІ МОДЕЛІ ФОТОГРАФІЧНИХ АПАРАТІВ — ПОСПІШНА ФОТОГРАФІЧНА РОБІТНЯ

Фото-Радіо-Паляс, Львів, пл. Марійська ч. 6.
740 (Дім Шпрехера). 26—30

Вугіль зол. 36·—
за 1 тону (1000 кг.) з доставою перед дім. позакартелева копальня. Бюро копальні: ЛЬВІВ — ЛІНДОГО 2. Тел. 74-66.
1216 (Пошукує заступників). 7—10

ПОДЯКА.

Невблаганна смерть забрала нам перед самими Святами 4. ц. м. нашу найдорожчу жінку і маму, Михайлину з Фіцек-Божинських Хавалкому в 64 р. її праведного, трудолюбивого життя. Всім, які в тім горі поспішили нам з помічю і потіхою складаємо отцим сердечну подяку. Дякуємо передовсім Впр. о. деканові Кравцеву і його Вп. Дружині, що в часі довгої і тяжкої недуги навідувалися до неї, зокрема Впр. о. Деканові, що підготовив Покійну на далеку дорогу, та при виносі тіла з хати попрощав її теплими словами. Дякуємо Вп. Отцям-сусідам: о. сов. Казанівському, о. Березинському, о. Авдиковичеві, о. Данилюкові, о. Мациковi, о. Нагурському, о. К. Кедринському, о. Прихідкові за Служби Божі і участь у похороні, а окремо о. Нагурському за щирі слова прощання в церкві. Дякуємо братству церковному і всім парохіянам, які не зважаючи на заняття цього дня (Святий Вечір) дома, так численно зібрались, щоби відпровадити свою доброчимость на місце вічного спочинку. Дякуємо наречті всім тим, що не маючи змоги явитися особисто, поспішили письменно висловити нам своє співчуття.

У Хмільнім, 20. січня 1933.

о. Іван Хавалка, муж; о. Ярослав Хавалка, д-р Кость Хавалка, д-р Олександер Хавалка, сини.